

¹¹ Αδελφοί, ιδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. ¹² ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. ¹³ οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετημημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῆσονται. ¹⁴ Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι´ οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. ¹⁵ ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. ¹⁶ καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ´ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷ Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. ¹⁸ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, προσέξτε με πόσο μεγάλα γράμματα σας γράφω τώρα με το ίδιο μου το χέρι. Ὅσοι θέλουν ν' αποκτήσουν καλὴ φήμη στους ανθρώπους, αυτοὶ σας υποχρεώνουν να περιτέμενεστε, με μόνον στόχο να μην καταδιώκονται ἀπὸ τους Ἰουδαίους ἐξαιτίας τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλωστε οὔτε κι αυτοὶ που ἐπιμένουν στην περιτομὴ τηροῦν τον νόμο. Ἀπλῶς θέλουν να περιτέμενεστε εσεῖς, για να καυχηθῶν ὅτι σας κατάφεραν να το κάνετε. Ὅσο για μένα, δεν θέλω ἄλλη ἀφορμὴ για καύχηση ἐκτός ἀπὸ τον σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τον σταυρὸ που πάνω του ο κόσμος πέθανε για μένα κι ἐγὼ για τον κόσμο. Για ὅσους ἀνήκουν στον Ἰησοῦ Χριστὸ δεν ἔχει καμιά σημασία οὔτε το να κάνεις περιτομὴ οὔτε το να μην κάνεις, ἀλλὰ ὅλοι εἶναι νέα δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι ἀκολουθοῦν αὐτὴ την ἀρχή, θα ἔχουν την εἰρήνη και το ἔλεος τοῦ Θεοῦ μαζί τους, αυτοὶ και ὅλος ο λαὸς τοῦ Θεοῦ. Στο ἐξῆς κανένας ἀσ μη μου δημιουργεῖ προβλήματα. Ἀρκετὰ ἔχω πάθει για τον Ἰησοῦ, ὅπως δείχνουν τα σημάδια στο σῶμα μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐχομαι να εἶναι μαζί σας, ἀδελφοί μου. Ἀμήν.

«Εκεῖνο το «γιατί» και ἐκεῖνο το «ἐγώ» που ἔχομεν, αὐτὰ εἶναι η καταστροφή μας.»

Ὅσιος Ἀνθίμου ο Βασιάνου ο ἐν Χίῳ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑφώσεως

Ἅγιος Κορνήλιος ο Ἐκατόνταρχος

Βλέπετε, ἀδελφοί μου, ο τίμιος και ἅγιος Σταυρὸς πόσον βοηθᾷ τον ἄνθρωπον. Και ὅποιος τον κάμνει τον Σταυρὸν, ποτέ δεν ἔχει ζημίαν, ἀλλὰ τον φυλάγει ἀπὸ κάθε λογῆς φαρμακερὸν πράγμα και ἀπὸ κάθε δαιμονικὴν πείραξιν. Και ο ἄνθρωπος τον ἔχει σημαδεμένον ἀπάνω του... Ὅταν βάνωμεν το χέρι μας εἰς το κεφάλι, φανεράνει ο Θεός, οπού ἦτον εἰς τον ουρανὸν και ὅταν το βάλωμεν εἰς τον ομφαλὸν, φανεράνει πως ἐκατέβη εἰς την γην και ἐσαρκώθη και ὅταν το βάνωμεν εἰς το δεξιὸν μέρος ἀνωθεν του βυζίου, φανεράνει πως εἶναι δίκαιος και ἀθάνατος και πως θέλει βάλει τους δικαίους εἰς τα δεξιὰ του μέρη. Και ὅταν το βάλωμεν εἰς το ζερβιὸν μέρος, φανεράνει πως θέλει κρίνει ὅλα τα ἔθνη και θέλουν στέκονται εἰς το ζερβιὸν του μέρος και να τους βάλει εἰς την κόλασιν.

Ἅγιος Κοσμάς ο Αἰτωλός

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (ΚΑΤΑ Ιωάν. Γ' 13-17)

¹³ Είπεν ο Κύριος· οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. ¹⁴ καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ¹⁵ ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ¹⁶ Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. ¹⁷ οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εἶπε ὁ κύριος: «Κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανό παρά μόνο ο Υἱός του Ανθρώπου, που κατέβηκε από τον ουρανό, και που είναι στον ουρανό. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ χάλκινο φίδι στην ἐρημο, ἔτσι πρέπει να υψωθεί ὁ Υἱός του Ανθρώπου, ὥστε ὅποιος πιστεύει σ' αὐτὸν να μη χαθεῖ ἀλλὰ να ζήσει αἰώνια. Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο, ὥστε παρέδωσε στον θάνατο τὸν μονογενῆ του Υἱό, για να μην χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτὸν ἀλλὰ να ἔχει ζωὴ αἰώνια. Γιατί, ὁ Θεὸς δεν ἔστειλε τὸν Υἱό του στον κόσμο για να καταδικάσει τὸν κόσμο, ἀλλὰ για να σωθεῖ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.»

«Ἀς ἀγαπήσουμε Εκείνον που μόνος μπορεῖ να εἰρηνεύσει και να χαροποιήσει ἀληθινὰ τὴν ψυχὴ. Ἀν γυρίσουμε στον Θεὸ με ὄλο το εἶναι μας, καμία ἀπώλεια και καμία διάψευσης γήινων ἐλπίδων δεν θα μπορέσουν να μας ταραξουν. Ἀς ζήσουμε μία εσωτερικὴ ζωὴ. Ἀς στρέψουμε τὴν καρδιά μας προς τα ουράνια, τα ἀθάνατα ἀγαθὰ. Ἀυτὰ και μόνον εἶναι ικανὰ, ὅταν τα ἀγαπήσουμε και τα ἐπιδιώξουμε, να μας δώσουν τὴν ἀληθινὴ χαρὰ»

Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης

« Ἄνθρωπος λέγεται ἢ εκείνος που χρησιμοποιεῖ ὀρθὰ τὸ λογικὸ του, ἢ εκείνος που δέχεται συμβουλή για τὴν διόρθωσή του. Ὁ ἀδιόρθωτος δεν λέγεται ἄνθρωπος, ἀλλὰ ἀπάνθρωπος. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ γνώρισμα των ἀπανθρώπων. και οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ πρέπει να ἀποφεύγονται. Γιατί ἐκεῖνοι που ζουν με τὴν κακία δεν εἶναι δυνατό να ἀποκτήσουν τὴν ἀθάνατη ζωὴ.

Ὅταν κάνουμε καλὴ χρῆση του λογικοῦ μας, τότε εἴμαστε ἀξιοὶ να λεγόμεστε ἄνθρωποι. Ἀντίθετα, ὅταν δεν κάνουμε καλὴ χρῆση του λογικοῦ, τότε μόνο κατὰ τὸ σῶμα και κατὰ τὴ φωνὴ διαφέρομε ἀπὸ τα ἄλογα ζῶα. Ἀς ἀναγνωρίσει λοιπὸν ὁ συνετὸς ἄνθρωπος ὅτι εἶναι ἀθάνατος και τότε θα μισήσει κάθε ἀισχρὴ ἐπιθυμία, ἢ ὁποία γίνεται αἰτία θανάτου στους ἀνθρώπους.

Ὅπως κάθε τέχνη διαμορφώνοντας τὴν ὕλη φανερώνει τὴν ἀξία τῆς, π.χ. ὁ ἕνας δουλεύει τὸ ξύλο κι ὁ ἄλλος τὸ χαλκὸ κι ἄλλος τὸ χρυσὸ και τὸ ἀσημι, ἔτσι κι ἐμεῖς ἀκούοντας για τὴν καλὴ και ἐνάρετη και θεάρεστη ζωὴ, οφείλομε να φαινόμεστε ὅτι εἴμαστε πραγματικὰ ἄνθρωποι για τὴ λογικὴ ψυχὴ μας κι ὄχι για τὴ διάπλαση μόνου τοῦ σώματός μας. Ἡ ψυχὴ που εἶναι ἀληθινὰ λογικὴ και ἀγαπὰ τὸ Θεό, γνωρίζει ἀμέσως ὅλα ὅσα συμβαίνουν στην ζωὴ. Και ἐξιλεώνει τὸ Θεὸ με διάθεση ἀγάπης και Τον ευχαριστεῖ πραγματικὰ, κατευθύνοντας προς Αὐτὸν ὅλη τὴν ὀρμὴ και τὸ νοῦ τῆς.

Οἱ καπετάνιοι κατευθύνουν με προσοχὴ τὸ πλοῖο για να μην προσκρούσει πάνω σε σκόπελο ἢ ὕφαλο. Ἐτσι κι ἐκεῖνοι που ἐπιθυμοῦν να ζήσουν τὴν ἐνάρετη ζωὴ, ἀς ἐξετάζουν με ἐπιμέλεια ποια πρέπει να κάνουν και ποια πρέπει να ἀποφεύγουν και να πιστεύουν ὅτι οἱ ἀληθινοὶ και θεῖοι νόμοι τους συμφέρουν, κόβοντας τις πονηρὲς ἐνθυμήσεις και ἐπιθυμίες ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους.

Ἡ λογικὴ και ἐνάρετη ψυχὴ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸ βλέμμα, τὸ βάδισμα, τὴ φωνὴ, τὸ γέλιο, ἀπὸ τὸ που συχνάζει και με ποιους συναναστρέφεται. Ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἀλλάξει σ' αὐτὴν και ἐγιναν κοσμιότερα. Γιατί ὁ νοῦς που ἀγαπὰ τὸ Θεό, σαν πρακτικὸς θυρωρὸς ἀπαγορεύει τὴν εἴσοδο στις κακὲς και ἀισχρὲς ἐνθυμήσεις.

Ἀν παρακολουθεῖς τὸν εαυτὸ σου και τὸν δοκιμάζεις, θα δεις ὅτι οἱ ἄρχοντες και τα ἀφεντικὰ ἔχουν ἐξουσία μόνου τοῦ σώματος, ὄχι και τῆς ψυχῆς. Και να τὸ θυμάσαι αὐτὸ πάντοτε. Γι' αὐτὸ ἀν διατάζουν φόνους ἢ τίποτε ἀτοπα ἢ ἀδίκια και ψυχοβλαβή, δεν πρέπει να υπακούμε σ' αὐτοὺς και ἀν μας βασανίζουν ἀκόμη. Γιατί ὁ Θεὸς δημιούργησε τὴν ψυχὴ ἐλεύθερη και ἀυτεξούσια σε ὅλα ὅσα κάνει, καλὰ ἢ κακὰ.»

Μέγας Ἀντώνιος